

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบศึกษาสองกลุ่มวัดสองครั้ง (The Pretest-Posttest Control Group design) แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ

โดยมีรูปแบบการทดลอง ดังนี้

$O_1 - X_1 - O_2$ กลุ่มทดลอง

$O_3 - X_2 - O_4$ กลุ่มควบคุม

O_1, O_3	หมายถึง	การวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลก่อนการสอน
O_2, O_4	หมายถึง	การวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลหลังการสอน
X_1	หมายถึง	การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
X_2	หมายถึง	การสอนตามปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

กลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาจากประชากรนักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 จำนวน 81 คน ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งกำลังศึกษาภาคทฤษฎีในวิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดด้วยวิธีวิเคราะห์หาอำนาจของการพิสูจน์สมมติฐาน (power analysis) ที่ $\alpha = .05$ power = .81 และ medium effect size จากตารางวิเคราะห์สำหรับ t-test ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 23 คน (Cohen, 1977:36) กลุ่มตัวอย่างสุ่มโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) มีจำนวนทั้งสิ้น 46 คน มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. สุ่มแบบง่ายโดยการจับฉลากเลขประจำตัวนักศึกษามาจากประชากรจำนวน 81 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 46 คน
2. เที่ยงคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average:G.P.A.) ของผลการเรียนตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของกลุ่มตัวอย่างโดยเรียงจากมากไปน้อย
3. จัดคะแนนเฉลี่ยสะสม(Grade Point Average:G.P.A.)เป็นคู่ ดังตัวอย่าง

ลำดับ	คะแนนเฉลี่ยสะสม	ลำดับ	คะแนนเฉลี่ยสะสม
1	3.47	1	3.34
2	3.00	2	2.99
3	2.94	3	2.88
.	.	.	.
.	.	.	.
.	.	.	.

4. แต่ละคู่สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 23 คน
คะแนนเฉลี่ยสะสม(G.P.A.)ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อนำมาทดสอบสถิติโดยใช้ Independent t-test พบว่าไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$ ดังแสดง

คะแนนเฉลี่ยสะสม(G.P.A.)	\bar{X}	S.D.	df	t-value
กลุ่มทดลอง	2.40	.38	44	.01
กลุ่มควบคุม	2.40	.42		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

แผนการสอนการใช้สถานการณ์จำลองสำหรับวิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก คู่มือผู้สอน และคู่มือผู้เรียน (ภาคผนวก ค)

แผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองในครั้งนี้มี 2 แผน (สอน 2 หัวเรื่อง 7 สถานการณ์จำลอง) ได้แก่ 1) เรื่อง สุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและวัยก่อนเรียน (6 ชั่วโมง)

2) เรื่อง สุขภาพเด็กวัยเรียน (4 ชั่วโมง)

ดำเนินขั้นตอนการสอน โดยแบ่งเป็น 4 ชั้น ดังนี้

1.1 ชั้นเตรียมการสอน ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน บทบาทของผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองล่วงหน้าก่อนเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน

1.2 ชั้นดำเนินการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์หาคำตัดสินใจที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

1.3 ชั้นสิ้นสุดสถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนการแก้ปัญหา อาจชี้จุดสำคัญหรือหยุดกิจกรรมเพื่ออภิปรายหลักการผลกระทบและวิธีแก้ปัญหาซึ่งกันและกันของผู้เรียน

1.4 ชั้นอภิปรายหลังสถานการณ์จำลอง เป็นการอภิปรายช่วงสุดท้ายหลังจากทุกคนเข้าใจสถานการณ์จำลองนั้น ผู้วิจัยสรุปถึงหลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ รวมถึงประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้

การสร้างแผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ปัญหาที่เลียนแบบเหตุการณ์จริงในคลินิก โดยสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนภาคทฤษฎี วิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก หัวข้อสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและวัยเรียน กิจกรรมการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองรูปแบบการเขียนและสื่อโสตทัศนูปกรณ์เป็นวิธีสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ ฝึกคิด แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจแก้ปัญหาในกลุ่มผู้เรียน กำหนดขั้นตอนการสอน 4 ชั้นคือ ชั้นเตรียมการสอน ชั้นดำเนินการ ชั้นสิ้นสุดสถานการณ์จำลอง และชั้นอภิปรายหลังสถานการณ์จำลอง

ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

2. วิเคราะห์วัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก ในหัวข้อสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน ซึ่งผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

3. สร้างแผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง 2 หัวเรื่อง คือ สุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน ใช้ระยะเวลาทดลอง 4 สัปดาห์และดำเนินการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ชั้นเตรียมการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยชี้แจงวัตถุประสงค์แก่ผู้เรียนให้ชัดเจนว่ามุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอะไรบ้างเมื่อเรียนรู้จากสถานการณ์นั้น ๆ แล้ว และร่วมกับผู้เรียนตั้งจุดประสงค์ในการเรียนเพิ่มเติมตามความสนใจของผู้เรียน โดยจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ราย

3.1 **ขั้นเตรียมการสอน** ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยชี้แจงวัตถุประสงค์แก่ผู้เรียนให้ชัดเจนว่า มุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอะไรบ้างเมื่อเรียนรู้จากสถานการณ์นั้น ๆ แล้วและร่วมกับผู้เรียนตั้งจุดประสงค์ในการเรียนเพิ่มเติมตามความสนใจของผู้เรียน โดยจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา กำหนดบทบาทของผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองล่วงหน้าก่อนเรียนและบทบาทหรือกิจกรรมในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านที่ 2,3,4 คือเป็นผู้มีพฤติกรรมรักความก้าวหน้า สามารถบังคับตัวเองให้กระทำในสิ่งที่ว่าควรกระทำได้ ยินดีต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผู้อื่น สามารถคิดค้นวิธีการต่างๆ ได้หลายแบบสำหรับการเรียนรู้เรื่องใหม่ แสดงการรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตน เข้าใจบทบาทของตนเองและเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่

3.2 **ขั้นดำเนินการ** เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์วินิจฉัยตัดสินใจที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งก่อให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านที่ 4,5,6,7 คือเป็นผู้ไม่ยึดวิธีการเรียนแบบหนึ่งแบบใดเป็นหลัก มีความต้องการที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต ชอบสถานการณ์การเรียนที่มีการท้าทายโดยมองว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย ไม่ใช่สัญญาณให้หยุดทำ

3.3 **ขั้นสิ้นสุดสถานการณ์จำลอง** ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนการแก้ปัญหา อาจชี้จุดสำคัญหรือหยุดกิจกรรมเพื่ออภิปรายหลักการ ผลกระทบและวิธีแก้ปัญหาซึ่งกันและกันของผู้เรียน ก่อให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านที่ 8 คือการมีความสามารถในการตัดสินใจ ทราบแหล่งข้อมูลที่ต้องการค้นหา และสามารถคิดหาวิธีการแก้ปัญหา

3.4 **ขั้นอภิปรายหลังสถานการณ์จำลอง** เป็นการอภิปรายช่วงสุดท้ายหลังจากทุกคนเข้าใจสถานการณ์จำลองนั้น ผู้วิจัยสรุปถึงหลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ รวมถึงประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ ในอนาคต ก่อให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านที่ 7 คือการมีความต้องการที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้

แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล

ใช้แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Self-Directed Learning Readiness Scale) โดยผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลของศรีสุภาภรณ์ บินชาประสิทธิ์(2540) ซึ่งดัดแปลงจากแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง(Self-Directed Learning Readiness Scale Form A) ของGuglielmino (1977) แปลเป็นภาษาไทยโดยนรินทร์ บุญชู

(2532) เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราประมาณค่า(Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 58 ข้อ โดยมีองค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ด้าน คือ

1. การเปิดโอกาสการเรียนรู้
2. อึดทนในทัศนในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ
3. การเรียนแบบริเริ่มและอิสระ
4. ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน
5. ความรักในการเรียนรู้
6. ความคิดสร้างสรรค์
7. การมองอนาคตในแง่ดี
8. ความสามารถให้ทักษะการศึกษาหาความรู้และทักษะการแก้ปัญหา

การแปลผลคะแนนมีเกณฑ์การคิดคะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้ความหมายของคะแนนเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนี้(ประคอง กรรณสูต 253877)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง4.50-5.00หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับสูงสุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง3.50-4.49หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง2.50-3.49หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับ

ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง1.50-2.49หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง1.00-1.49หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับต่ำสุด

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ แบบสอบถามรู้วิชาการพยาบาลมารดาและเด็กในหัวข้อสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน ระดับความยาก (P) เท่ากับ 0.675 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.232 แบบวัดเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องคำตอบเดียว ตอบถูกได้ข้อละ1 คะแนน แบบวัดดังกล่าวสร้างโดยคณาจารย์ผู้สอนวิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก โดยได้รับความเห็นชอบจากกรรมการกำกับมาตรฐานหลักสูตร

ตัวอย่างแบบสอบ

2.2.1 มารดารายหนึ่งพานบุตรชายอายุ 2 ปี มาปรึกษาเรื่องเด็กไม่ยอมรับประทานอาหาร คำแนะนำข้อใดถูกต้อง

- ก. ให้เวลาและความสนใจกับการป้อนอาหารเด็กมากขึ้น

- ข. ปล่อยให้เด็กเล่นจนเหนื่อยหรือหิวมาก ๆ ก่อนกินข้าว
- ค. เปิดโอกาสให้เด็กเลือกอาหารและหยิบอาหารกินเองได้
- ง. พาเดินเที่ยว เปลี่ยนสถานที่บรรยากาศบ่อยๆ เวลากินข้าว

2.2.2 ด.ช. สุชาติ อายุ 2 ปี งบประมาณมีพฤติกรรมก้าวร้าว ควรแนะนำมารดาเด็กให้จัดกิจกรรมการเล่นเพื่อลดพฤติกรรมดังกล่าว ตามข้อใด

ก. จะเอ้	ข. ต่อบล็อก
ค. เล่นรถลาก	ง. นั่งเล่นในอ่างอาบน้ำ

คุณภาพของเครื่องมือ

ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

แผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ผู้วิจัยนำแผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเรื่องสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาปรับแก้ จากนั้นนำไปขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลเด็กจำนวน 3 ท่าน อาจารย์ด้านการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง 1 ท่าน และอาจารย์ด้านการสอนการเรียนรู้ด้วยตนเอง 1 ท่าน รวมทั้งหมด 5 ท่านตรวจสอบแล้วนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับแก้ โดยถือเกณฑ์ความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ใน 5 ท่านก่อนนำไปใช้จริง

ความเที่ยง (Reliability)

แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผู้วิจัยนำแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล (ศรีสุกัญญา บิณฑาประสิทธิ์, 2540) ซึ่งศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.93 ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 หลักสูตรพยาบาลศาสตร มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 30 คนแล้วนำมาหาค่าความเที่ยง โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน ด้วยวิธีของครอนบาค (cronbach coefficient) (อ้างถึงใน ยุวดี ภาวษาและคณะ, 2540:127) ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.95

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 8 สัปดาห์

1.1 จัดทำแผนการดำเนินการทดลอง

1.2 ประสานงานกับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยนำคะแนนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่าง เรียงจากมากไปหาน้อย จากนั้นจัดเป็นคู่ก่อนที่จะสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.4 นำแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล ตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้ว

1.5 สร้างแผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง วิชาการพยาบาลมารดาและเด็กหัวข้อสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน ตรวจสอบคุณภาพและแก้ไขให้พร้อมที่จะสอน

1.6 เตรียมผู้ช่วยวิจัยที่มีประสบการณ์การสอนวิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก ผู้ช่วยวิจัยดำเนินการสอนในกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.7 เตรียมสถานที่สอน คือ ห้องเรียนของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2. ขั้นตอนการทดลอง ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 4 สัปดาห์

2.1 นำแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลมาใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม(Pretest)ก่อนดำเนินการสอน 2 วัน

2.2 ดำเนินการทดลองตามแผนที่เตรียมไว้ ดังนี้

- กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองจำนวน 5 ครั้งระยะเวลาทดลองนาน 4 สัปดาห์ รวม 10 ชั่วโมงโดยผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนดำเนินการในแต่ละขั้นตอนดังนี้

บทบาทผู้สอน

ขั้นเตรียมการ

1. ศึกษาปรัชญา หลักสูตรและประมวลรายวิชาการพยาบาลมารดาและเด็กในเรื่องสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน

2. วางแผนเลือกสถานการณ์จำลองที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และจัดเตรียมสถานการณ์นั้นโดยได้ศึกษาสถานการณ์จำลองนั้นแล้ว

3. ชี้แจงแผนการเรียนการสอนและบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4. ผู้สอนและผู้เรียนทำความเข้าใจร่วมกันถึงวิธีการเรียนและวัตถุประสงค์ของเรื่องสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน

5. แนะนำและช่วยเหลือให้ผู้เรียนเลือกประธานกลุ่ม และมอบหมายให้ประธานเป็นผู้ดำเนินการเลือกเลขานุการ ผู้แสดงบทบาท ผู้สังเกตการณ์ในสถานการณ์จำลอง

6. ผู้สอนแนะนำถึงแหล่งความรู้ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพเด็กวัยเตาะแตะและสุขภาพเด็กวัยเรียน มอบหมายนักศึกษากลับไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก่อนการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามถึงข้อสงสัย

8. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนดวัน เวลา และสถานที่และอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และให้ผู้เรียนแยกย้ายกันไปศึกษา

9. ผู้สอนตกลงร่วมกันกับผู้แสดงถึงการแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง โดยผู้แสดงทราบดีเพียงผู้เดียว

ขั้นตอนการ

1. ผู้สอนชี้แจงผู้เรียนในชั้นเรียนให้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติขณะสังเกตการณ์สถานการณ์จำลองเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนในแต่ละครั้ง

2. ผู้สอนเป็นผู้ร่วมสังเกตการณ์และเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ดีในระหว่างการเรียน โดยบทบาทของผู้อำนวยความสะดวกนั้นควรเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดและปรับตัวของตัวเอง

ขั้นสิ้นสุดสถานการณ์จำลอง

1. จัดเวลาให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายและสรุปถึงความรู้ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

2. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลสรุปในชั้นเรียน โดยผู้สอนกำหนดระยะเวลาและควบคุมให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม

ขั้นอภิปรายหลังสถานการณ์จำลอง

1. ผู้สอนสรุปถึงหลักการแนวคิด วัตถุประสงค์รวมถึงประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนในแต่ละครั้ง

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย แล้วประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะในการเรียน

โดยใช้สถานการณ์จำลองในด้านพฤติกรรมของผู้แสดง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองและประเมินผลการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ผู้สอนนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาพิจารณา นำไปปรับปรุงในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

บทบาทผู้เรียน

ขั้นเตรียมการ

1. รับทราบแผนการเรียนการสอนและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองจากผู้สอน

2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างวัตถุประสงค์เกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนในแต่ละครั้งโดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักในประมวลรายวิชา

3. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม เลือกประธานกลุ่ม เลขานุการ ผู้แสดงบทบาทในสถานการณ์จำลองและผู้สังเกตการณ์ เพื่อจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนทุกคนรับผิดชอบดำเนินการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้และแหล่งข้อมูลต่างๆ ตามที่ผู้สอนแนะนำ ตำแหน่งต่างๆในกลุ่มมีหน้าที่เพิ่มเติมดังนี้

3.1 ประธานกลุ่ม ทำหน้าที่ดำเนินการควบคุมการอภิปรายขณะเข้าชั้นเรียน นำเสนอผลสรุปของกลุ่มในประเด็นการอภิปรายแต่ละครั้งจากผู้สอน

3.2 เลขานุการ รวบรวมและบันทึกความคิด คำตอบของกลุ่ม

3.3 ผู้แสดงบทบาท รับทราบบทการแสดงในสถานการณ์จำลองจากผู้วิจัย จัดเตรียมอุปกรณ์และดำเนินการแสดงในชั้นเรียน

3.4 ผู้สังเกตการณ์ สังเกตพฤติกรรมผู้แสดงและร่วมอภิปรายในประเด็นคำถามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง

(หมายเหตุ ตำแหน่งต่างๆในกลุ่มควรสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันทำหน้าที่ทุกครั้ง)

4. กลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่มกำหนดวัน เวลา เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้และแก้ไขปัญหาในกลุ่มโดยสามารถขอคำแนะนำและความช่วยเหลือจากผู้สอนได้

5. รับทราบวัน เวลา สถานที่ในการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองจากผู้วิจัย พร้อมเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในสถานการณ์จำลอง

ขั้นตอนดำเนินการ

1. ร่วมในกระบวนการเรียน โดยผู้แสดงบทบาทดำเนินการแสดงตามบทในสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนในแต่ละครั้ง ผู้สังเกตการณ์ สังเกตพฤติกรรมผู้แสดง

ขั้นสิ้นสุดสถานการณ์จำลอง

1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมอภิปราย ในประเด็นคำถามที่ได้รับจากผู้สอนแต่ละครั้งแล้วสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่ม

2. ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายในชั้นเรียนตามระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด

ขั้นอภิปรายหลังสถานการณ์จำลอง

1. รับฟังผู้สอน สรุปหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียนในแต่ละครั้ง

2. ชักถามข้อสงสัยจากผู้สอน

3. ประเมินผลการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในด้านพฤติกรรมผู้แสดง ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองและประเมินผลการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

- กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ ตามแผนการสอน คือ นำเข้าสู่บทเรียน บรรยาย และสรุป โดยผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้รับผิดชอบในการสอน นักศึกษาเรียนในวันและเวลาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

3. ชั้นประเมินผล ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์

ผู้วิจัยวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลด้วยแบบวัดชุดเดิม (Posttest) และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบสอบถามรู้วิชาการพยาบาลมารดาและเด็ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง(เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง) ระหว่างก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติทดสอบ ที (t-test statistic)

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบ ที (Independent t-test) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบ ที (t-test statistic) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

